

سکونتگاههای غیر رسمی در اراضی حریم شهرها و راهکارهای تعدیل آن

زهرا اصفهانی^۱ مجید اسدی^{۲*}

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد اقلیم شناسی در برنامه ریزی محیطی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

E- mail: z_esfahani@yahoo.com

^۲ کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت

تلفن تماس: E- mail: majidasadi385@yahoo.com

چکیده

اسکان غیر رسمی به عنوان نمودی از نابرابریهای منطقه‌ای و تمرکز رشد منحصر در مناطق ویژه شهری چون کلان شهرها و فقدان سلسله مراتب در نظام شهری و سکونتگاهی و در نتیجه وجود فاصله و شکاف بین مناطق مختلف (شهری و روستایی) است، که به دلایل مختلفی بویژه در حریم شهرها اتفاق می افتد. در اثر جریان توسعه‌ی شهری در ایران طی سی سال گذشته باعث گردیده که جمعیت شهرنشین بالغ بر دو برابر گردد و عملاً سرعت آن از ظرفیت و توانایی دولت و شهرداری ها در فراهم نمودن زیرساخت ها، ارائه ی خدمات و ایجاد اشتغال شهری فراتر رفته و مدیریت شهرها را با مشکل مواجه نموده است. در نتیجه به منظور مقابله با این موضوع و کمک به مدیریت بهتر شهرها بررسی سیر تکوینی و دلایل ایجاد پدیده اسکان غیر رسمی ضرورت یافته و حل این مشکل به خدمات رسانی بهتر به ساکنان شهری کمک خواهد نمود. روش تحقیق حاضر، توصیفی-تحلیلی و مبتنی به روش کمی و کیفی جغرافیایی است و هدف از این پژوهش شناسایی مفهوم اسکان غیر رسمی و علل ایجاد این پدیده و دلایل استقرار مهاجران در حریم شهرها در قالب ارائه مدل تحلیلی صورت می گیرد. به منظور بهبود شرایط موجود راهکارهایی در جهت تعدیل مشکلات و ناهنجاری های این معضل ارائه می گردد.

واژه‌های کلیدی: اسکان غیر رسمی، حریم شهری، قوانین و مقررات، مدل تحلیلی.